

своїх хорових опусів та по-новому осмислюючи ключові теми своєї творчості В. Птушкін розширює обрії своїх художніх пошуків.

Список використаних джерел

1. Белокур С. Музика для дітей у творчості В. М. Птушкіна та О. Б. Гнатовської. *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти*: Збірка статей. Х., 2006. Вип. 17. С. 36-48.
2. Бондар Є. Художньо-стильовий синтез як феномен сучасної хорової творчості : монографія. Одеса : Астропринт, 2019. 388 с.
3. Криченко А. Актуалізація ренесанського образу світу у хоровій кантаті «Весняні пасторалі» В.М.Птушкіна. *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти* : зб. наук. ст. Вип. 44 / ХНУМ ім. І.П.Котляревського, 2015. С.208-217.
4. Іванова Ю. Хорова творчість В.Птушкіна. Соціально-педагогічні аспекти професійного навчання.зб.наук.праць. *Проблеми сучасного мистецтва і культури* К; Науковий світ, 2002. С. 25-33

Анастасія Застава

«РЕКВІЄМ» Б. ВІВАНКОСА

В КОНТЕКСТІ СИНТЕЗУ ДУХОВНОЇ ТА СВІТСЬКОЇ ТРАДИЦІЙ

Постать Берната Віванкоса (нар. 1973 р.) – сучасного іспанського композитора та диригента – є маловідомою серед слухацьких кіл України. Його внесок в музичну спадщину світу складає велика палітра творів різного масштабу, жанру та тематики – від невеликих п’єс для інструментів соло до симфоній («*Simfonia de joventut*»), від різдвяних пісень для дитячого хору, обробок народних пісень до меси та реквієму. Індивідуальний стиль Б. Віванкоса позначений враженнями, отриманими ним під час навчання та подальшої роботи з хором хлопчиків в одній з найдавніших музичних шкіл Європи «Есколанія де Монсеррат» при однойменному монастирі. Проте ключовий вплив на формування стилю митця здійснила музика норвезького композитора Л. Торенсона, яка дала напрям музичній орієнтації Б. Віванкоса. На даний момент стиль *ambient* складає основу творчої діяльності композитора, а джерелом натхнення слугує споглядання природи та молитва.

Значній кількості творів Б. Віванкоса притаманна риса, що є однією з ключових характеристик індивідуального стилю композитора, а саме – синтез

духовної та світської традицій. До духовного компоненту ми відносимо звернення до канонічних духовних жанрів, молитовну семантику творів, а також втілення традицій хорового співу школи «Есколанія де Монсеррат». До наступного компоненту – використання світських жанрів та відображення теми природи.

Синтез світського та духовного простежується на декількох рівнях. Найочевиднішим рівнем є проникнення до певного жанру семантичного змісту протилежної сфери. Втілення синтезу здійснюється наступними методами. В межах обраного жанру можуть відбуватися зміни структури чи традиційного виконавського складу, використовуються нехарактерні інтонаційно-стилістичні прийоми. У вокально-хорових творах додатково зміні підлягає текстова основа.

Яскравим прикладом синтезу релігійної та світської традицій в творчості Б.Віванкоса є «Реквієм», який був написаний у 2015 році для мішаного хору (мінімум 24 голоси), оповідача, п'яти віолончелей, акордеону та ударних. Структура твору складається з 8 частин, поділених на три великих драматургічних розділи. «Реквієм – це гімн роздумам про життя та смерть. Його структура не є традиційною і не відповідає текстам католицької літургійної традиції. Концепція нова, оригінальна, без прив'язки до будь-якого раніше встановленого канону» [3]. Твір складається з наступних розділів:

- Інтродукція (вступ, текст «Requiem»);
- 1 розділ «Життя», який складається з трьох частин - «Доброта», «Любов», «Молитва»;
- 2 розділ «Смерть»;
- 3 розділ «Надія», що включає три частини - «Довіра», «Світло» та «Рай».

Нарративна основа «Реквієму» є дуже різномірною. Вона містить уривки з канонічних текстів католицької літургійної традиції та духовної літератури, вірші поетів, висловлювання чи думки релігій, культур і особистостей. Кожна частина

перемежається висловленням оповідача. Тексти викладені трьома мовами – латиною, французькою та італійською.

Інтонаційна база твору також побудована поєднанням різних семантичних знаків. В «Реквіємі» зіставляються мотиви старовинних гімнів Діві Марії XIV ст. з «Червоної книги монастиря Монсеррат» зі спектральними техніками музичного письма XX-XXI ст. Головний мотив твору, згідно зі словами композитора, «базується на трьох безперервних низхідних тонах. Зазвичай тема Воскресіння виражається навпаки, висхідним рухом, але я обрав саме низхідний – він символізує, що Бог приходить забрати нас, а не ми самі піднімаємося на небо» [4]. Відомий каталонський гамбист та спеціаліст старовинної музики Жорді Саваль називає стиль Реквієму «Новим Ренесансом в музиці» [3].

Отже, Бернат Віванкос – сучасний митець, композиторське мислення якого ґрунтується на взаємодії жанрів християнської культури та хорового письма Новітнього часу. Дослідження творчості композитора є апріорі актуальним для музичної науки, оскільки творчий доробок митця складає сучасний пласт світового хорового виконавства.

Список використаних джерел

1. Александрова О. Духовно-семантичний підхід до вивчення музичного твору. *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти* : зб. наук. ст. / ХНУМ імені І. П. Котляревського. Харків, 2018. Вип. 49. С. 4-18.
2. Вербицька-Шокот І. В. Жанр реквієму в хоровій творчості українських композиторів порубіжжя тисячоліть : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства. Харків, 2007. 18 с.
3. Персональний сайт Б. Віванкоса. URL: <https://bernativancos.com/> (дата звернення: 10.10.2022 р.)
4. Escolania de Montserrat. URL: <http://www.escolania.cat/> (дата звернення: 6.10.2022 р.)

Анастасія Малишко

ХОРОВА ТВОРЧІСТЬ НЕНСІ ТЕЛЬФЕР: ВИКОНАВСЬКИЙ АСПЕКТ

Хорові твори Ненсі Тельфер вирізняються жанровим різноманіттям і особливими стильовими рисами. У творчому доробку композиторки є твори різноманітних жанрів. Наведемо найвідоміші хори Н. Тельфер : «The Blue Eye of